

तथा च भरतः—‘यत्किञ्चिच्छोके शुचि मेध्यमुज्ज्वलं दर्शनीयं वा तत्सर्वं शृङ्गारेणोपमीयते (उपयुज्यते च)’ इति ।

किं च ।

कथितश्चतुर्विधोऽसावानन्तर्यात्तु पूर्वरगादेः ॥ २१३ ॥

यदुक्तम्—

‘न विना विप्रलम्भेन संभोगः पुष्टिमश्नुते ।

कषायिते हि वस्त्रादौ भूयान्रागो विवर्धते ॥’ इति ।

तत्र पूर्वरगानन्तरं संभोगो यथा कुमारसंभवे पार्वतीपरमेश्वरयोः प्रवासानन्तरं संभोगो यथा मम तातपादानाम्—

‘क्षेमं ते ननु पद्मलाक्षि!—किसअं खेमं महङ्गं दिढं,

एतादृक्कृशता कुतः—तुह पुणो पुष्टं सरीरं जदो ।

केनाहं पृथुलः प्रिये!—पणइणीदेहस्स संमेलणात्,

त्वत्तः सुभ्रु! न कापि मे—जइ इदं खेमं कुदो पुच्छसि ॥’

एवमन्यत्राप्युक्तम् ।

शक्या ये संभोगमेदास्तानाह—किं चेति । एतदभेदवादिमतापेक्षया पक्षान्तर-सूचनम् । आदिना मानप्रवासकरुणविप्रलम्भानां ग्रहणम् ॥ अश्नुते प्राप्नोति । एतेन पूर्वरगादिकं विनापि संभोगः संभवतीति सूचितम् । तथा च प्रकृष्टप्रकृष्ट-भेदेन संभोगो द्विविधः । विप्रलम्भानन्तरः संभोगः प्रकृष्टः । स च विप्रलम्भस्तु भेदेन चतुर्विधः । तद्विपरीतोऽप्रकृष्ट इति फलितम् ॥ क्षेमं ते इति । संस्कृतेन नायकस्य प्रश्नः, प्राकृतेन नायिकाया उत्तरम् । कृशकं क्षेमं ममाङ्गं दृढम् । अति शयितं कृशं यन्ममाङ्गं तदेव क्षेममित्यर्थः । तव पुनः पुष्टं शरीरं यतः । प्रणयि-नीदेहस्य संमेलनात् । यदीदं क्षेमं कुतः पृच्छसि ॥ अपरो यथा मम—‘पादप्र-णतमालोक्य कान्तमेकान्तकातरम् । मुञ्चन्ती बाष्पसंतानं सुमुखी तेन चुम्बिता ॥’, ‘कान्ते घोरकृतान्तवक्त्रकुहरात्त्वं पुण्यपुञ्जेन मे मुक्ता कृन्त तदर्जनश्रमभरं प्रत्यङ्ग-

१ सुभ्रु इति । ‘सुभ्रु’ इति हस्तान्तोऽपि । ‘प्रमाद एवायमिति बहवः’ इति की-मुयां दीक्षितवाक्यध्वननात् । अतएव ‘हा पितः ! कासि हे सुभ्रु !’ इत्यत्र रामभद्रस्य-नवस्थासूचनाय कविना तथा प्रयुक्त इति तत्त्वम् ॥

१. ग. पुस्तके तु ‘कथितः—’ इत्यादेः ‘ऊहम् ।’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘यद्यप्येक एवायमुक्त-स्तथापि तत्र विप्रलम्भानन्तर्याच्चतुर्विधः । पूर्वरगानुत्तरसंभोगो यथा—‘पाणिपीडनविधेरनन्तरं केलरा-जदुहिनुहं प्रति । भावसाध्वसपरिग्रहादभूत्कामदोहदमनोहरं वपुः ॥’ मानानन्तरसंभोगो यथा—‘संदे-ष्टेऽधरपल्लवे सचकितं हस्ताग्रमाधुन्वती मा मा सुभ्रु शठेति कोपवचनैरानर्तितभ्रूलता । सीत्काराक्षित-लोचना सरभसं यैश्चुम्बिता मानिनी प्राप्तं तैरमृतं श्रमाय मथितो मूढैः सुरैः सागरः ॥’ प्रवासानन्तरसंभोगो यथा—‘शुक्लज... .. त्वरितमहा... .. पश्यन्धो । इति वदति मनोमन्त्राभिभूता चिरसम-यागतयल्लया मृगाक्षी ॥’ करुणानन्तरसंभोगो यथा उत्तरकादम्बर्याम् । उक्तं च बाटस्थायनेन—‘नवो नव-इवोदेति संभोगोऽनन्तरो हि सः । स चेत्प्रीतये चन्द्रः परियुक्तो घनैरिव ॥’ इति पाठान्तरमुपलभ्यते ।